

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. MST-501-00304

Den 6. maj 2010

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har i brev af 28. april 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 7 til L 210 – forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Udvidelse af miljøzoneordningen, krav om miljøzonemærker for udenlandske køretøjer, mulighed for tilbageholdelse af transportmidler m.v.), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Ida Auken (SF).

Spørgsmål 7

Vil ministeren redegøre for, hvorfor man har valgt at lade miljøzoner være betinget af en overskridelse af grænseværdien, PM_{10} , når der er almindelig enighed blandt forskere etc. om, at PM_{10} ikke er et fornuftigt mål for den sundhedsskadelige forurening med ultrafine partikler?

Svar

De sundhedsmæssige effekter af partikelforurening estimeres ud fra koncentrationen af PM_{10} eller $PM_{2,5}$, hvor der foreligger veldokumenterede risikofaktorer.

Ved forarbejdet til EU's seneste direktiv om luftkvalitet fra 2009 var der almindelig enighed blandt alle eksperter om at fastholde et vægtbaseret partikelmål som udgangspunkt for grænseværdier for luftforurening med partikler. En række forskere argumenterede for at indføre et mål for PM_1 (partikler mindre end 1 mikrometer), men fandt ikke støtte til dette synspunkt blandt sundhedseksperter, der fastholdt, at den bedste dokumentation for sundhedseffekterne foreligger for $PM_{2,5}$.

På den baggrund er der indført grænseværdier og reduktionsmål for $PM_{2,5}$ i det nye luftkvalitetsdirektiv i tillæg til de gældende grænseværdier for PM_{10} .

Der er således bedst dokumentation imellem forekomsten af sundhedsskadelige effekter og koncentrationer af $PM_{2,5}$ og PM_{10} . Effekterne i forhold til de mindre partikler er, selv om de menes at spille en betydelig rolle, dårligere kvantificeret og kan ikke anvendes til beregning af sundhedseffekter.

Karen Ellemann

/

Anne-Marie Rasmussen